

ماضی ساده: نشان دهنده کاری است که در گذشته انجام و تمام شده است؛
مثال: **نوشتند:** کتبوا.
ماضی استمراری: نشان دهنده کاری است که در گذشته چند بار تکرار شده است؛
مثال: **می نوشتند:** کانوا یکتُبونَ

هم خانواده ی « **كَانَ** » + **فعل مضارع** = **ماضی استمراری**

كَانَ يَكْتُبُ : می نوشت
كَانَا يَدْرُسَانِ : درس می خواندند
الطُّلَابُ كَانُوا يَدْرُسُونَ بِدِقَّةٍ : دانشجویان بدقت درس می خواندند

فعل « **كَانَ** » گاهی پیش از فعل مضارع می آید و معادل « **ماضی استمراری** » در فارسی ترجمه می شود.

وَ مَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ . (و خدابه آنان ستم نکرد ولی خود به خویشان ستم می کردند